Dosarul nr.4r-3464/23 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-22088459-02-4r-30082023 Judecător: Dorin Munteanu

D E C I Z I E

19 ianuarie 2026 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroșca și Proca Mihail

examinând în şedinţă de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Slobozean Victor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, în cauza contravențională în privința lui Rogoja Alexandru, intentată în temeiul art. 236 alin.2 Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă:

La data de 01.06.2022, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Slobozean Victor, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI055779200, în privința lui Rogoja Alexandru în baza art.236 alin.2 Cod contravenţional, pentru faptul că, la data de 01.06.2022, ora 16:51, pe Tr. R-6, loc. Măgdăcești, conducătorul auto conducând mijlocul de transport prin localitate cu o viteză de 80 km/h, depășind viteza cu 30 km/h".

Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI055779200, împreună cu materialele acumulate, au fost expediate de către agentul constatator în instanța de judecată, spre examinare conform competenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, a fost respins ca neîntemeiat demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI privind tragerea cet. Rogoja Alexandru la răspundere contravențională în temeiul art. 236 alin. (2) al Codului Contravenţional al RM și aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod Contravențional al RM cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. S-a anulat ca neîntemeiat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05579200 din 01.06.2022, potrivit căruia Rogoja Alexandru a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2)

Cod Contravențional al RM, cu încetarea procesului contravențional în privința cet. Rogoja Alexandru, deoarece în acțiunile acestuia nu există faptul contravenţiei.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Slobozean Victor a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

De asemenea, a mai indicat că probele acumulate în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție sunt suficiente pentru a proba vinovăția lui Rogoja Alexandru în comiterea contravenției imputate ultimului.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.1 Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, la data de 01.06.2022, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Slobozean Victor, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI055779200, în privința lui Rogoja Alexandru în baza art.236 alin.2 Cod contravenţional, pentru faptul că, la data de 01.06.2022, ora 16:51, pe Tr. R-6, loc. Măgdăcești, conducătorul auto conducând mijlocul de transport prin localitate cu o viteză de 80 km/h, depășind viteza cu 30 km/h”.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI055779200, împreună cu materialele acumulate, au fost expediate de către agentul constatator în instanța de judecată, spre examinare conform competenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, a fost respins ca neîntemeiat demersul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI privind tragerea cet. Rogoja Alexandru la răspundere contravențională în temeiul art. 236 alin. (2) al Codului Contravenţional al RM și aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod Contravențional al RM cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport. S-a anulat ca neîntemeiat procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05579200 din 01.06.2022, potrivit căruia Rogoja Alexandru a fost învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional al RM, cu încetarea procesului contravențional în privința cet. Rogoja Alexandru, deoarece în acțiunile acestuia nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 473 Cod de procedură penală,

(1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) *respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul*: a) este tardiv; b) este inadmisibil; c) *este nefondat*;

2) admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului; c) dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

Colegiul penal subliniază că, din conținutul recursului depus de către agentul constatator, ultimul își exprimă nemulțumirea cu soluția instanței de fond de încetare a procesului contravențional în privința lui Rogoja Alexandru, soluție care, este favorabilă contravenientului.

Respectiv, reieșind din conținutul art. 473 alin. 2 Cod contravențional, odată fiind admis recursul agentului constatator, instanța de recurs, indiferent de solicitarea agentului constatator, poate adopta doar două soluții, și anume: de rejudecare a cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri sau de remitere a cauzei la rejudecare în prima instanță.

Însă, nici una din cele două soluții legale nu este aplicabilă prezentei spețe, or: 1) adoptarea unei noi hotărâri de instanța de recurs este imposibilă deoarece înrăutățește situația contravenientului (ceea ce, dezactivează art. 473 alin. 2 lit. b) Cod contravențional); 2) dispunerea rejudecării cauzei în primă instanţă este imposibilă deoarece în recurs nu se invocă necesitatea administrării de probe suplimentare, incompatibilități sau erori grave de procedură (ceea ce, dezactivează art. 473 alin. 2 lit. c) Cod contravențional).

Colegiul penal menționează că, de principiu, în ipoteza în care agentul constatator invocă în cererea de recurs aspecte de procedură, care formal se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 466 Cod contravențional, aceasta nu înseamnă că, de drept, recursul agentului constatator devine automat pasibil de a fi admis, deoarece: 1) art. 471 alin. 4 Cod contravențional obligă instanța să se pronunțe doar asupra motivelor esențiale invocate în recurs; 2) interpretarea sistemică a art. 466 și 470 Cod contravențional, impune concluzia că, în majoritatea cazurilor, temeiurile de recurs pot fi invocate doar în favoarea contravenientului; 3) art. 473 alin. 2 Cod contravențional prevede limitativ și exhaustiv soluțiile instanței de recurs în cazul în care prima instanță a adoptat o hotărâre în favoarea contravenientului.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal notează că, de principiu, în ipoteza în care agentul constatator invocă în cererea de recurs aspecte de drept material asupra circumstanțelor de fapt, care formal se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 466 Cod contravențional, urmează a fi reținut că, în contextul în care art. 374 alin. 3 din Codul contravențional, statuează că normele Codului de procedură penală se aplică subsidiar procedurii contravenționale, aplicabile speței sunt art. 434 și 448 din Codul de procedură, care prevăd expres că instanța de recurs verifică doar legalitatea şi/sau temeinicia hotărârii atacate.

Pe cale de consecință, Colegiul penal reiterează că, odată ce, în procedura contravențională nu este prevăzută calea de atac „apelul”, iar instanța de fond a dat apreciere circumstanțelor de fapt, și a soluționat toate chestiunile indicate la art. 458 alin. 1 Cod contravențional, instanța de recurs nu este în drept să pună la îndoială soluția adoptată, decât doar în cazul în care instanța de fond a depășit vădit limitele temeiniciei și/sau legalității la aprecierea probelor și adoptarea soluției. În caz contrar, recursul ordinar în procedura contravențională, s-ar transforma într-un apel ordinar din procedura penală, ceea ce este inadmisibil.

Cu referire la prezenta speță, Colegiul penal constată că, temeiurile de fapt și de drept invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor şi circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de încetare a procesului contravențional, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, soluția adoptată având puterea lucrului judecat.

În acest context Colegiul penal, concluzionează că, temeiurile de casare invocate în recurs, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, astfel că recursul urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Slobozean Victor.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, prin care a fost respins ca neîntemeiat demersul agentului constatator, privind tragerea cet. Rogoja Alexandru la răspundere contravențională în temeiul art. 236 alin. (2), Cod Contravențional și aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod Contravențional, și s-a anulat procesul-verbal nr. MAI055779200 din 01.06.2022, întocmit în privința Rogoja Alexandru în baza art. 236 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în privința lui Rogoja Alexandru.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială

Judecători: Igor Chiroșca

Proca Mihail